

מ"ת 2674/06/20 - מדינת ישראל נגד שאפיק טלאלקה -עציר (נוכח באמצעות, VC, ע"י ב"כ עו"ד אבועביד בשמו של עו"ד ווהבי

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 2674-06-20 מדינת ישראל נ' טלאלקה(עציר)
תיק חיצוני: 283378/2020

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מבקשים	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שמעון שימן
נגד	
משיבים	שאפיק טלאלקה -עציר (נוכח באמצעות VC) ע"י ב"כ עו"ד אבועביד בשמו של עו"ד ווהבי

החלטה

בפני בקשה של המדינה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו זאת לאחר שהוגש כנגדו כתב אישום בו מיוחסות לו עבירות של נהיגת רכב בעודו בלתי מורשה לנהיגה, אי ציות לאות שוטר במדים, נהיגה בקלות ראש וסיכון חיי אדם.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה.

בהתאם לעובדות כתב האישום שהוגש, נהג לכאורה המשיב רכב ביום 6.6.20 בשעה 00:30 בשוב שגב שלום בכביש הראשי לכיוון מרכז הישוב.

ניידת סיור משטרתית הורתה למשיב לעצור בעזרת סימון אורות ומערכת כריזה, ובתגובה החל המשיב להימלט אגב הגברת מהירות, ניסיון לעקוף מספר רכבים שנסעו במעגל תנועה, ולאחר מכן עלה על מעגל התנועה עצמו ופגע בסלע שהיה מוצב עליו.

כתוצאה מתאונה זו נעצר הרכב והמשיב החל להימלט רגלית מהמקום. במהלך המרדף ניסה המשיב להיעזר ברכב אחר שהגיע למקום, אך הוא נעצר על ידי השוטרים בזירה.

במהלך דיון ראשוני שהתקיים בפני בעניינו של המשיב סברתי כי נכון יהיה לקבל בפרשה זו תסקיר מעצר ביחס למשיב אשר יבחן את מבנה האישיות של המשיב עצמו ומערך היחסים בינו ובין הערבים המוצעים על ידי ההגנה.

שירות המבחן התקשה לתת תסקיר בסד הזמנים שהגדיר בית המשפט והדיון נקבע ליום 9.7.20.

במהלך הדיון ביום 9.7.20, הבהיר ב"כ המשיב כי שירות המבחן יצא לשביתה ולכן אין צפי לקבלת תסקיר מעצר תוך פרק זמן סביר.

בנסיבות אלה, קיבלתי החלטה לפיה בית המשפט יישמע את טיעוני הצדדים, ולאחר מכן יתרשם מהערבים המוצעים והחלופות המוצעות בעצמו ללא תסקיר מעצר.

טענות הצדדים בתמצית -

ב"כ המדינה סבר כי בפרשה זו אין חלופת מעצר שיכולה לאיין את מסוכנות המשיב.

לשיטת המדינה, גם אם יוצגו ערבים טובים (וכפי שיוסבר בהמשך, גם המדינה הסכימה כי המשיב הציג ערבים טובים), לא ניתן לתת במשיב עצמו אמון בסיסי כי יישמע לערבים ולא יפר את תנאי מעצר הבית המלא, לו ישוחרר לכזה.

ב"כ המשיב סבר כי שני ערבים בגירים, נעדרי עבר פלילי, המתגוררים בעיר לוד ואינם משפחתו הישירה של המשיב, יכולים לפקח עליו היטב בתנאים של מעצר בית מלא.

לטענתו, אין המדובר במי שלא ניתן לתת בו אמון מינימאלי, וכאשר המדובר באירוע ראשון בו מיוחסת למשיב התנהגות הכוללת נהיגה יחד עם סיכון חיי אדם, נכון יהיה לאפשר את שחרור המשיב בתנאים של מעצר בית מלא ובפיקוח שני הערבים המוצעים.

דיון והכרעה בבקשה -

בית המשפט העליון פסק בבש"פ 2227/08 **טראד גריפאת נ. מדינת ישראל** את ההלכה הבאה מפי כבוד השופט דנציגר:

"יתר על כן, הלכה היא כי אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד [ראו למשל: בש"פ 7352/04 מדינת ישראל נ' אבו כואדי (לא פורסם, 9.8.04)]. יש להורות על מעצר כאמור רק במקרים בהם קיים חשש אמיתי שאף חלופת מעצר לא תהווה מענה להגנת הציבור מפני מסוכנות הנאשם. נוכח הלכה זו, משעה שמטרת המעצר הינה מניעת העורר מלגד לתום ההליכים כנגדו ובכלל, שומה היה על בית המשפט קמא לבחון באופן פרטני האם לא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך חלופית, ולא די בקביעה הגורפת לפיה אין באפשרותה של כל חלופת מעצר שהיא כדי להפיג את מסוכנותו".

כמו כן נשיאת בית המשפט העליון בעצמה החליטה בבש"פ 10118/04 **נזמי ג'באלי נגד מדינת ישראל** את הדברים הבאים:

"אכן בימים אלו, כשנגע תאונות הדרכים משתולל וגובה קורבנות רבים חובה על בתי המשפט לסייע במאבק למניעת המסוכנות הנשקפת מנהגים עבריינים, בין השאר באמצעות הרחקתם מהכביש. יחד עם זאת, משקיימת בשלב זה של ההליכים, דרך שבה ניתן להרחיק את הנהג המסוכן מהכביש מבלי שישהה בכלא, יש לעשות מאמץ להעדפה בדרך זו".

מול קביעות אלה של בית המשפט העליון ניצבות גם החלטות אחרות של אותה ערכאה, שם קבע בית המשפט העליון כי בנסיבות בהן עולה מסוכנות חריגה מהתנהגותו של נהג, יהיה מקום להורות על מעצרו עד לתום ההליכים.

להדגמת עמדה זו של בית המשפט העליון אפנה **לבש"פ 1753/07 פאדי אבו רקייה** (להלן: פרשת אבו רקייה) שם הנסיבות דומות להפליא לנסיבות של הפרשה שבפני:

בפרשת אבו רקייה הוגש לבית המשפט כתב אישום בו יוחסו למשיב עבירות של נהיגה ללא רישיון, בזמן פסילה, אי ציות לאות שוטר במדים ונהיגה בקלות ראש.

העורר בפרשה זו **היה מורשה במקור לנהיגה** אך רישונו פקע והוא היה תחת פסילה. במהלך דרישה ממנו לעצור, ניסה העורר להימלט מהשוטר ובמהלך ניסיון זה פגע עם רכבו בגדר בטיחות שלצד הכביש.

אף שנסיבות המרדף בפרשת אבו רקייה קלות לכאורה מהפרשה דנן, ואף שהעורר באותה פרשה היה מורשה במקור לנהיגה (אך היה תחת פסילה של רישונו), החליטו כל שלושת הערכאות שדנו בעניינו כי **יש הצדקה בנסיבות אלה להורות על מעצרו עד לתום ההליכים** וכך קבע בית המשפט העליון:

"מסוכנותו של אדם נלמדת ממכלול הנסיבות האופפות את המקרה. בין היתר, נבחנים עברו הפלילי והרשעותיו הקודמות. המסוכנות העולה ממעשה העורר היא רבה ובהתנהגותו גילה, כי הוא חסר רסן, חסר עכבות וחסר מעצורים, מזלזל בחוק ובאוכפיו השוטרים."

"אכן מעצר עד תום ההליכים בעבירות תעבורה אינו שכיח, אך בנסיבות המעשים המיוחדים לעורר, ובפרט חומרתם, יש בהם כדי להצדיק לטעמי את המשך מעצרו עד תום ההליכים נגדו. לא מצאתי כל דופי בהחלטתו המנומקת של בית המשפט המחוזי. הלכה היא כי השיקולים לעניין מעצר עד תום ההליכים נוגעים הן למעשים המיוחדים לנאשם והן לנסיבותיו האישיות העשויות ללמד על רמת מסוכנותו."

המשיב בפרשה שבפני בלתי מורשה **לנהיגה ומעולם לא עבר את מבחני הרישוי**.

למרות מצבו זה, לחובת המשיב 13 עבירות תעבורה מתוך 6 פעמים בעבר נהג רכב כבלתי מורשה לנהיגה ובשלוש פעמים מתוך נהיגות אלה, נהג הוא רכב בעודו תחת פסילה פעילה.

רק ביום 15.6.15 גזר בית משפט השלום לתעבורה בתל-אביב על המשיב 8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה צופת פני עתיד בעקבות עבירה זוה של נהיגת רכב כבלתי מורשה לנהיגה ובזמן פסילה.

גם ביום 14.6.30 גזר על המשיב בית משפט זה 8 חודשי מאסר בפועל כאשר לפני כן ביום 13.9.17 נגזרו עליו 6 חודשי עמוד 3

מאסר, הכל בגין עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה ובזמן פסילה.

מסתבר כי מאסרים שריצה המשיב בעבר לא הרתיעו אותו ולא גרמו לו להימנע מנהיגה נוספת ביום

6.6.20, אלא שהפעם הגדיל לעשות ונהג רכב אגב סיכון חיי אדם, ניסה להימלט משוטרים ואף גרם לתאונה לאחר שעלה על כיכר והתנגש בסלע. לאחר התאונה המשיך לנסות להימלט רגלית מה שמעיד על נחישותו לחמוק מהליכי שפיטה ולא להישמע להוראות אנשי החוק.

נכון כי מבחינה פלילית עברו הפלילי של המשיב ישן ואין לחובתו הסתבכות משנת 2012 (לפני שנה זו לחובת המשיב עבירות אלימות ורכוש) אך בעברו של משיב זה משנת 2008 גם עבירה של הפרת הוראה חוקית.

למען האמת, נהיגת רכב ללא רישיון היא באופייה הפרה של הוראה חוקית האוסרת על נהיגת רכב אלא אם הנהג עבר את מבחני הרישוי.

משיב זה הפר כבר 6 פעמים בעבר הוראה ברורה זו, וגם מאסרים שריצה בגין אותה הפרה ובעקבות הפרת הוראת פסילת רישיון של בית המשפט, לא הובילו ל"גמילה" של המשיב מלשוב ולאחוז בהגה.

אני מסכים עם ב"כ המדינה כי היכולת לתת אמון במשיב זה מצומצמת מאד ורף מסוכנותו כה גבוה עד כי לא ניתן להסתפק בחלופות "רגילות" שבדרך כלל מתאימות לאיון מסוכנות בעבירות תעבורה.

אני סבור כי המקרה שבפני חריג בחומרתו. משיב זה מסוכן לציבור ולא נכון יהיה לשחררו בתנאים של מעצר בית מלא, גם אם שני ערבים טובים יפקחו עליו.

שמעתי את הערבים שהציע ב"כ המשיב, ולמען האמת המדובר אכן בערבים נורמטיביים, בגירים שעשו רושם כי הם מבינים היטב את תפקידם ומוכנים הם לפקח על המשיב.

יחד עם זאת, מידת האמון שניתן במשיב כה קטנה לאור עברו והתנהגותו, ובמקביל התנהגותו האחרונה הלכאורית מקימה כלפיו רף מסוכנות כה גבוה, עד כי אין באפשרותי לקבוע כי שני ערבים אלה ירתיעו את המשיב מלצאת מביתם, וספק רב בעיני אם יוכלו למנוע יציאתו מביתם ככל שיחליט לעשות כן, כפי שהחליט בעבר ביחס לנהיגת רכב.

שקלתי ביני לביני האם נכון בפרשה זו המשך מעצר בדרך של איזוק אלקטרוני, זאת גם לאחר שלקחתי בחשבון את התקופה המיוחדת בה מגפת הקורונה משתוללת וקיים אינטרס ציבורי לצמצם ככל הניתן את כמות העצורים במתקני הכליאה.

בשלב זה לא הציגה ההגנה לבית המשפט חלופה הכוללת מיקום אפשרי למעצר בתנאים של איזוק.

הבנתי מדברי הערבים כי בביתם אין תשתית בזק ולכן החלופה בביתם בעיר לוד אינה רלוונטית לאופציה זו (אלא אם תותקן תשתית מתאימה בביתם).

אני קובע לכן כי חלופה של מעצר בית מלא נפסלת על ידי בפיקוח שני הערבים שהוצעו, שכן אין בחלופה זו כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב אותה אני מגדיר כגבוהה מאד עם יכולת מינימאלית לתת אמון במשיב עצמו כי יישמע לערבים ויכבד החלטתם.

אין אני פוסל על הסף אפשרות של המשך מעצר באיזוק אלקטרוני בפיקוח נוסף של שני הערבים שהוצעו על ידי ההגנה. אני סבור כי מערך פיקוח משולב של חברה חיצונית יחד עם שני הערבים שהוצעו, יש בו כדי לייצר מערך מפקח סביר בנסיבות.

לצורך כך תאלץ ההגנה להגיש בקשה לעיון חוזר ככל שתימצא כתובת הכוללת תנאי איזוק, הערבים שהוצעו יסכימו לעבור יחד עם המשיב להתגורר בכתובת המוצעת, וזו גם תאושר כברת פיקוח על ידי מנהלת האיזוק. הבקשה הרלוונטית יכול שתוגש על ידי המשיב כאשר יבשילו התנאים לכך מבחינתו.

אני מורה אם כן על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ככל שתוגש בקשה לעיון חוזר על רקע החלטתי זו, אקבע דיון מהיר בנוכחות הצדדים בפני.

ניתנה היום, כ' תמוז תש"פ, 12 יולי 2020, בנוכחות הצדדים.